

Kurt Ravns udgave

O, store Gud, når verden jeg beskuer,
den som du skabte på dit almagts ord.
Jeg ser dit visdomstegn på himlens buer
og at din skabning mættes ved dit bord.

*Da må min sjæl i lovsang bryde ud
o store Gud. o store Gud
Da må min sjæl i lovsang bryde ud
o store Gud. o store Gud*

Når tordens røst igennem stormen bruser
og ud fra skyen gnister skarpe lyn.
Når regnens svane friske byger suser
og løftes bue stråler for mit syn

Når sommervinden over engen suser
Når blomster dufter tæt ved kildens rand.
Når fuglesangen tusind stemmigt bruser
de grønne skove og ved sø og strand

Når tidens tåger her ej mer' kan falde
Når klart jeg ser, hvad før jeg måtte tro.
Når evighedens klare klokker kalde,
min frelses sjæl til himlens sabbats ro.

Link til Kurt Ravns video

<https://www.youtube.com/watch?v=7fSKgzoaSeg>